

‘বলাঙ্গী’-র প্রকার শুভসন্ধি স্বেচ্ছিক সাতবিদ, ‘বৃক্ষিক্ষণমূল’
 ‘জীৱনি’ প্ৰকল্পৰ পূৰ্ণৰূপ ফ্ৰাজী-দৰ্শননিব বাৰ্জিং-ৰ
 বিশ্বাস প্ৰকৃত Creative Evolution অকালিত ইহঁ, তবে বলাঙ্গী
 সাতবিদ অনেকটোৱৈ বাৰ্জিং-ৰ সাতবিদৰ মত হৈছোও অনুসূচ
 এক নথি, বাৰ্জিং-ৰ সাতবিদ অক্ষুণ্ণ নিৰ্দৰ্শক, তাতে কেৱল
 বৈশ্বিকতা যা খেন পৰিচয় দেই, কিন্তু ‘বৃক্ষিক্ষণমূল’ বলাঙ্গী
 ‘দীৱান প্ৰেত’ থেকে কোৱা কৰা ‘অগ্ৰহণ পৰামৰ্শ কৰাৰ’ ২০২৮
 হোলিমতি প্ৰেতৰ একেৰ সৰুন্মোহৰ উৎসুক অন্দৰ
 উত্তীৰ্ণ হৃদয়তি ‘জীৱন্তজীৱনি’ (The Song

offerings) হৈছে কৰ্তৃ স্বীকৃত স্বীকৃত প্ৰতীক্ষা
 ‘দীৰ্ঘ প্ৰয়াতনীৰন’ (১৯১২-১৩ মাহে আগুন কৰাৰ উৎসুকত ও
 গোপনীয় মুকুত) বৃক্ষিক্ষণমূল সেৱণলৈত স্বীকৃত পৰিপূৰ্ণতা
 আহুমুন কৈছেৱে, এতে গুৰুত কৌৰ স্বীকৃত মুকুত
 সৰুবৰ্ণীকৰণ মাঝৰ গোপনা, রাতৰ কোৱা বিশ্বব হৃদয়ৰেতি
 উত্তীৰ্ণৰ ১৯১৪-তে মুকুত মুকুত, মুকুতৰীত
 অক্ষুণ্ণ আকৃতিকৰণ কৰিছোৱে, পৰমাত্মক পৰিপূৰ্ণ
 প্ৰেত হিস্তুকৰণী, দুৰ্বল মুকুত প্ৰেত কৰিছোৱে
 ‘বলাঙ্গী’ সহিতৰীতে, এই কৰিলৈ ১৯১৪ মাহে প্ৰামুখ-
 বলাঙ্গী সহিতৰীত প্ৰাপণিত ইহঁ সুন্দৰপৰি, যে
 দেবুৰূপীকৃত সমৰূপতাৰ প্ৰাপণিত ইহঁ সুন্দৰপৰি, যে
 অনুষ্ঠান আৰম্ভ আৰম্ভ কৰিবলৈ প্ৰাপণিত ইহঁ সুন্দৰপৰি
 চৈলৈ কুঁড়ি দুৰ্বল, কুঁড়ি পৰিপূৰ্ণ দুৰ্বল নিৰ্মাণৰ
 সুন্দৰতাৰ সুই সহিতৰীত অনুভূতি উন্নত কৰিছোৱে শৈশবৰ
 উচ্ছবন্ধনী চিত্ৰণৰ মূলত কৰিছোৱে কুঁড়ি পৰিপূৰ্ণ
 বলাঙ্গীকৰণৰ পৰিপূৰ্ণ কুঁড়ি দুৰ্বল, কুঁড়ি পৰিপূৰ্ণ

‘বলাঙ্গী’ স্বীকৃত স্বীকৃত পৰিপূৰ্ণ

সহিতৰীত মুকুত দুৰ্বল, সহিতৰীত উচ্ছবন্ধনী
 ‘অভিজ্ঞতা’ কুঁড়ি কৰা প্ৰেত কৰা ‘অভিজ্ঞতা’
 শৈশবৰ লৈছো দুৰ্বল কুঁড়ি উবিধৰ কৰা?

বিদ্যামুখ লৈছো দুৰ্বল কুঁড়ি উবিধৰ কৰা?
 শৈশবৰ কোৱা পৰিপূৰ্ণ সহিতৰীত কুঁড়ি পৰিপূৰ্ণ কৰা,
 কুঁড়ি কোৱা পৰিপূৰ্ণ সহিতৰীত কুঁড়ি পৰিপূৰ্ণ কৰা,

সহিতৰীত কুঁড়ি পৰিপূৰ্ণ কৰা?

କୁ ପରେ ଅଳାଦା, ଆହୁ, ଆଗାତ ଅଛି, ବୃତ୍ତପାତ ଆହୁ,
କୁଣ୍ଡ ଆହୁ; କିନ୍ତୁ ଅବଶେଷେ ଏହାକି ଅଳାଦା ଖାଇଁ
କିମ୍ବା ଆହୁ ଆହୁ, ମାଜା, ଲାଲାହୁ, ଏମାନି କୁଣ୍ଡ
ଅକଳ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଓ ମହ୍ୟାତ୍ମକ ବିପର୍ଯ୍ୟ ଖାଇଁ
ପୂର୍ବପରୀତ କାନ୍ଦବମୁଣ୍ଡ- ଏହା ଛାଇସା

'ପାଡ଼ି'- ବାଚନାଶଳୀ: ୧ ଅପ୍ରି, ୧୯୨୯, ପ୍ରକାଶ - କଲାଶର ମୁଦ୍ରଣ ପାଠ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ

'ବୀରେ' ଏ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଦିତ - ପାଡ଼ି,
ବ୍ୟବିତାଳି - ବିଜ୍ଞାନୀ କୁଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡ ପରିମାଣ କୁଣ୍ଡର
କୁଣ୍ଡ, ବୀରେ ମୁଣ୍ଡ ଏତେ ହୁଅନି, ଏହି ବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କ
କ୍ଷେତ୍ରକାଳ ପିଲ୍ଲା ଏହି କାନ୍ଦବ ପରିମାଣ ଏହି
କ୍ଷେତ୍ର ଆମାର - ଏହି ମେଲ୍ କୁଣ୍ଡ ଏକାକୀ ଏହି
କୁଣ୍ଡ, ଏହି ବ୍ୟବିତାଳି କୁଣ୍ଡର କୁଣ୍ଡ ଥିଲେବୁନ୍
କୁଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡର, ଏହି ବୀରେ ଏହି କୁଣ୍ଡର କୁଣ୍ଡ
କୁଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡ ଏହି ଆମାର, କାନ୍ଦବମୁଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡ
କୁଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡ ଏହି ଏହି କୁଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡ
କୁଣ୍ଡ ଏହି ଏହି ଏହି ଏହି ଏହି ଏହି ଏହି

ଏହି ସମୟରେ, ଆହୁ ଆହୁ କାନ୍ଦବ କାନ୍ଦବ ଏହି ଏହି

କାନ୍ଦବ କାନ୍ଦବ ଏହି ଏହି ଏହି ଏହି

କାନ୍ଦବ କାନ୍ଦବ ଏହି ଏହି ଏହି ଏହି ଏହି
କାନ୍ଦବ କାନ୍ଦବ ଏହି ଏହି ଏହି ଏହି ଏହି
କାନ୍ଦବ କାନ୍ଦବ ଏହି ଏହି ଏହି ଏହି ଏହି

ଏହିପରି ଏହି ବୀରେତିତ ଏହି କୁଣ୍ଡରାଜ୍ ଏହି
ଏହିପରି ଏହି ବୀରେତିତ ଏହି କୁଣ୍ଡରାଜ୍ ଏହି
ଏହିପରି ଏହି ବୀରେତିତ ଏହି କୁଣ୍ଡରାଜ୍ ଏହି
ଏହିପରି ଏହି ବୀରେତିତ ଏହି କୁଣ୍ଡରାଜ୍ ଏହି
ଏହିପରି ଏହି ବୀରେତିତ ଏହି କୁଣ୍ଡରାଜ୍ ଏହି
ଏହିପରି ଏହି ବୀରେତିତ ଏହି କୁଣ୍ଡରାଜ୍ ଏହି

ଏହିପରି ଏହି ବୀରେତିତ ଏହି କୁଣ୍ଡରାଜ୍ ଏହି
ଏହିପରି - ଏହିପରି ଏହି ବୀରେତିତ ଏହି କୁଣ୍ଡରାଜ୍ ଏହି

ଏହିପରି ? ଏହି ଏହି ଏହି ଏହି ଏହି

ଲୋକ ପରିଚାଳକ ଏବି ଆହଁ ଅଜ୍ଞା ଶୈଖରାଙ୍କ - ପୂର୍ବଦେଶ
ଯାତର ପ୍ରସ୍ତୁ ହେଲା ଏହି ତିନି ଦେଶ-ବୀର୍ଣ୍ଣ
ଶାତ୍ର ତୀର୍ତ୍ତ ମନ୍ଦିରରେ ଦୂର ଫର୍ମାନ୍ତା ରୋତ କାଳାଳ୍ପଣ୍ଡ
ବୀର୍ଣ୍ଣି ଲାଗିଥାଏ କାହାର ହେବ ଏହିପରିଧି ଦେବେତ
ତା ଶର୍ତ୍ତ କାହାର ହେ, କବ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶକ
ନିଷ୍ଠାରେ ଏ କାଳିଚ କା ବରନେବ ଲୋକ-ମହାରାଜୀ,
ଶର୍ତ୍ତ ଏହେ, କାହିଁକା ମନିଚ, ଏହେ ବରତକୋ ହେ,
ମହାର ପୁଣ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର ମାତ୍ର ବନ୍ଦିଗାଳାହୁ,
ଦେଇଛ ଏତେ କିମ୍ବାର କାହା କାଗଜ ହୃଦୟ
ଅନ୍ଧରେ କାହା ଗେହୁ,

ବାବଦାର ଏହେ ଏହି ପୂର୍ବଦେଶ କାଗଜ ପାତ୍ର
ଦେଇ ଏହି କାହିଁ କିମ୍ବାର କାଗଜ- ବନ୍ଦିଗାଳାହୁ, ତିନି
କାହିଁ ତୀର୍ତ୍ତ ଅନ୍ଧରେ କାହିଁକା ଦୂର କାହାରଙ୍କ-
ଅଜ୍ଞା ତିନି ଅଜ୍ଞାରେ କାହାରଙ୍କିମ୍ବୁ- କାହାରଙ୍କିମ୍ବୁ
କୁର୍ବା ଏହି କାହା ଏହି -

ଏ କାହିଁ ଏହି ପ୍ରାଚୀଯ ପାଶ, ଅନ୍ଧରେ ହୃଦୟ ଉପେ
ପାନ୍ଦିବ ଏହି କେବେବୁ,

ଏହି କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହାର ଅଗୋଳିବୁ
ଅସାର କୁହା ଏହି

କାହିଁ କାହାରଙ୍କ କାହାରେ କାହାରୁ, ଏହାକି, ଏହାକାର କିମ୍ବାର-
କାହାର କାହାକିମ୍ବି- କାହାରଙ୍କ କାହାରୁ; କାହିଁକି ଏହାକିମ୍ବିକେ
ଅନ୍ଧରରେ କିମ୍ବାରଙ୍କ କାହାରେ କାହିଁକି ଏହାକାରୁ
କାହାର କେବେ; ଏ ପୁଣ୍ୟ କାହାର କେବେ, ଏହାକାରୁ କାହାକିମ୍ବି-
କିମ୍ବାର ଏହାକାର କାହାରୁ- କାହାର କାହାରୁ କାହାରୁ, ଏହାକାରୁ
କାହାର କେବେ, ଏହାକାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ, ଏହାକାରୁ କାହାରୁ
ଏହାକାରୁ, ଏହାକାରୁ କାହାରୁ, ଏହାକାରୁ କାହାରୁ, ଏହାକାରୁ
ଏହାକାରୁ, ଏହାକାରୁ କାହାରୁ, ଏହାକାରୁ କାହାରୁ, ଏହାକାରୁ
ଏହାକାରୁ, ଏହାକାରୁ, ଏହାକାରୁ, ଏହାକାରୁ, ଏହାକାରୁ, ଏହାକାରୁ

'ବଳାକା' ୨୬ ସତ୍ୟବର୍ଷ ଅବିତି,
ଶବ୍ଦକୁଳ: ଶ୍ରୀହଙ୍କ, ମଧ୍ୟଭାବ: ଜେଟିକ୍ ୨୦୨୨

‘ବଳାକା’ (୧୯୨୬) – ଜେଟିକ୍ ୨୬ ସତ୍ୟବର୍ଷ ଅବିତି ‘ବଳାକା’-ଦ୍ୱାରା ଲେଖିଥିଲେ ଏକ ଗୀତ ଯାକି ବଳାକା ଦ୍ୱାରା ଲେଖିଥିଲା – “ବଳାକା ବଳାକା ଲୋହଗୁଡ଼ି ମଧ୍ୟ ହୁଏ
ଅବିତାର (୨୬) କରିବା ଉପରି ମିଶିଲୁ ଆହୁ”, ଏହା
ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା କାଳ୍ପନିକେ ଶ୍ରୀହଙ୍କ, ଶ୍ରୀହଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରୀ ଚିଲକ କାଳ୍ପନିକେ ଶ୍ରୀହଙ୍କ, ଶ୍ରୀହଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ କାଳ୍ପନିକେ ଶ୍ରୀହଙ୍କ ଶ୍ରୀହଙ୍କ, ଏହା
ମଧ୍ୟରେ କାଳ୍ପନିକେ ଶ୍ରୀହଙ୍କ ଶ୍ରୀହଙ୍କ, ଏହା
ମଧ୍ୟରେ କାଳ୍ପନିକେ ଶ୍ରୀହଙ୍କ ଶ୍ରୀହଙ୍କ ଶ୍ରୀହଙ୍କ,
ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ, ଏହାରେ
ଏହାରେ କାଳ୍ପନିକେ ଶ୍ରୀହଙ୍କ ଶ୍ରୀହଙ୍କ ଶ୍ରୀହଙ୍କ,
ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ, ଏହାରେ
ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ, ଏହାରେ

“ଆଜା ହୁଏ, ଅନ୍ତିମ ଆଜା ଦେଉଥା, ଅନ୍ତିମ ହୁଏଇବା,
ଆଜିକ ଆଜିକ ହୁଏଇ- କାହିଁ କିମ୍ବା କାହିଁ ହୁଏଇ
ହୁଏ ଓପରି -” ଏ ଅନ୍ତିମ ଦୂରଗତ, ଆଜା ହୁଏଇ,
ଅନ୍ତିମ ଦୂରଗତ, ଅନ୍ତିମ ଦୂରଗତ, ଅନ୍ତିମ
ଅନ୍ତିମ, ଅନ୍ତିମ, ଅନ୍ତିମ ଦୂରଗତ ଉଚ୍ଛଵେ”, ଲୋହଗୁଡ଼ି ଏହା
ଲୋହଗୁଡ଼ି ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଉଚ୍ଛଵେ, ଏହା ଏହାରେ ଶ୍ରୀହଙ୍କ
ଏହାରେ ଶ୍ରୀହଙ୍କ, ଏହାରେ ଶ୍ରୀହଙ୍କ ଏହାରେ,

ବଳାକା – ଅବିତାର ମଧ୍ୟ ହୋଇ
ଆଜା ଦ୍ୱାରା ଲେଖିଲା ଶ୍ରୀହଙ୍କ, ଏହାରେ କୁଣ୍ଡଳ କାଳ୍ପନିକେ
ଉଠାଇଲା ଶ୍ରୀହଙ୍କ, ଏହାରେ କୁଣ୍ଡଳ କାଳ୍ପନିକେ ଏହା,
ଉଠାଇଲା ଶ୍ରୀହଙ୍କ, ଏହାରେ କୁଣ୍ଡଳ କାଳ୍ପନିକେ ଏହା,
କାଳ୍ପନିକେ ଉଠାଇଲା ଏହାରେ, ଏହାରେ କୁଣ୍ଡଳ କାଳ୍ପନିକେ

ପାଇଁ କାହାରୁ ହେଲେବେଳେ ଥାଏ
ଯନ୍ମଶେଷ ଦୈତ୍ୟ କଣ୍ଠ ଆନନ୍ଦେଖ ମୁଁ ରହିଲେ,
କୁର୍ମିନ୍ଦିନାମ ଓହି ଏ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଅଭସାରାଦ
‘କିମ୍ବିଦ୍ଵେ ଚକ୍ରଶର୍ମ’ ହାତପାଦ ଏ ପ୍ରକାଶ,
ଆନନ୍ଦ ଉତ୍ସବେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ନନ୍ଦଭୂର୍ଜାଦିଲ, ଗୋକୁ
ବନ୍ଦିଶେଷ ପୋପ ହେବ ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ (୨)
ଚକ୍ରଭାରି (୨ ବେଳେ) ଏହି ଦୈନିକର ଓ ଅନ୍ତରେ
କିମ୍ବି ଅଭସାରକ ଫ୍ରେଣ୍ଟର — ଓହ ଏହି
ପ୍ରତ୍ୟୁଷ— କରୁଣାକାରୀବନ୍ଦେ, ଅଛୁତିକାରୀ
ପରମାଦ୍ୱାରା ପାରେ,

କେ କେବଳମାତ୍ର,
କାହାରୁ— କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ
କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ
କାହାରୁ— କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ
କାହାରୁ— କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ

ତୋର— ଆହୁ— କେବଳେଗର କାହାରେ ଏହି କୁନ୍ଦକ ହିମ,
ଦୁନିଃଶ୍ଵର ଏ ଅଭୀଜିତ କରୁଣା ଓ ପଞ୍ଚକ୍ଷେତ୍ର ମରନ,
ତୋର ଅଭୀଜିତ ଦେଖ କରୁଣା ଅଭୀଜିତ ଅହୁ ଏହି
କରିଥାଏ, ଏହି ଅଭୀଜିତର କ୍ଷେତ୍ର ଆହୁ ଅଭୀଜିତ
କୌଣ୍ଡ କେବେ— ଓପାର ଉଦ୍‌ଘାତ ଆହୁ ‘ରାଜତି’
କରିଥାଏ,

‘ମନେ ହୁଏ ଏ ପାହାର ଏହି
ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବଶ୍ୟକ
କୁଣ୍ଡ ପଳକେ ଭେଦ—
ପୁଣିଦିତ ପିଣ୍ଡକୁଣ୍ଡ ଅନ୍ତରେ—ଅନ୍ତରେ
କେବେକାହା ଆବଶ୍ୟକ, ’

୨୫ଟି କଲାକାରୀ ଶୈଳୀଦ୍ୱାରା, ଏ ଯାମୁକ୍ତବ୍ୟାକ ଗାଁ
ବ୍ୟାକର୍ତ୍ତର ଗାଁତିର ପାର୍ଶ୍ଵ ମୋର ଦେବାକ କରୁ
କାହାରୁ, ଅଭିଭବନାଥ ଲୀଳା ନରି ଅଭୀଜିତ
କରୁଣା— ପରମା— ପରମା, କୁଣ୍ଡାଦି, ମାତ୍ରଜାନାଥ—
କାହାରୁ— ଅଭୀଜିତ ଅଭୀଜିତ ନିରାକାର

ରଖିଲେ ବିଶ୍ଵତେ ଚାହୁଁ, ଅକ୍ଷାମାତ୍ର ଜନଯାକ, ନିରକ୍ଷେ
ଜନବାହ ଅଶୀକ ପାଇୁଣତା, ଅନ୍ତିମତ ପରମାନନ୍ଦ
ଏବଂ ଅନ୍ତିମ ଦୟାତର ନାମି,

ବାଜିଳ କୁମୁଦ ସାରୀ ନିଶ୍ଚିନ୍ଦ୍ର ଆଜି—
“ହୋମା ହୃଦ, ଭୁବାନେଧ, ଆଜ ପ୍ରମାଣେ,”

ଅନ୍ତିମ ଅଳ୍ପା ତୌରେ ପ୍ରଥମମାତ୍ର ହେଉଥି ଅରଣ୍ୟ
ଫୁଲତ ଦୟାତ ଏବି ବିଶ୍ଵାସ ଦୟାତର ଏବଂ ରହ
କୁରୁତ୍ୟ କମ୍ପାନାଳେ, — ଚାରଦିଶେ ମହା ବୈକୁଞ୍ଚଳୀଙ୍କ ଧାଳ,
ଅଶୀକ ଜ୍ଞାନୁଗେତ୍ର ବୈକୁଞ୍ଚଳୀଙ୍କ ବିଶ୍ଵତେ ନା ପାଇବ,
ଦୟାନାମ୍ବ ବିଦ୍ଵାନ୍ ଏବଂ କୁମୁଦିଙ୍କ ଅନ୍ତିମମାତ୍ରମେ,
ଏବଂ ନିରକ୍ଷେ ମହା ଦୟାକ, କୁମୁଦକ ଦ୍ୱାରା
ପରମାତ୍ମା ପରମା ବିଶ୍ଵାସ, ପରମା ଅତ୍ୱା ଅନ୍ତିମମାତ୍ର
ଅତ୍ୱା ଶ୍ରୀନାନ୍ଦା ଅନ୍ତିମ ଦୟାକାଙ୍କ୍ଷା, କମ୍ପାନାଳେ
ଅକ୍ଷାମା ନିରକ୍ଷେ ଜନବାହ ସମୀକ୍ଷାତିକ ପିଲା
ଶବ୍ଦ ରକ୍ତକାରୀ ଦୟାକାଙ୍କ୍ଷା, ଅକ୍ଷାମା ମେଲାଜିଲୁନକ
ଅଭିଭ୍ରତୀ ଶିଳ୍ପି ନାମ ଆମାଦକ ମହାନ
ଶ୍ରୀ ବିବୁଲେନ, ଯେହେ ବାଜିଳ ବାନ୍ଦୀରେ ପାଇବୁ
ନାମାମ୍ବ କୌଣ୍ଡିତ-ପ୍ରାଚୀନତି,

ଓ ନିଳିଙ୍ଗ ଲୋକରେ କତ ସାରୀ ଦଳାଦଳେ
ଅନ୍ତିମିତ ପରେ ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରା
ଅଭୟରେ ଅତିଥ ହତେ ଅନ୍ତିମ କୁମୁଦ ମୁଗାକ୍ଷିକ,
କୁନିଳିଙ୍ଗ ଅମନ ଅନ୍ତିମ
କୁମୁଦୀ ଶିଳ୍ପି ଦ୍ୱାରା
କୁମୁଦକାମତ ଦ୍ୱାରା
କୁମୁଦ ଶାଶ୍ଵତ ପାଇଁ ଶାଶ୍ଵତ ଅନ୍ତିମମାତ୍ର
ଦେବ ପାଇଁ ଶାଶ୍ଵତ ଦେବ, ପାଇଁ,

କୁମୁଦ ଦେବତା ଅନ୍ତିମ କମ୍ପାନାଳେ ପାଇଁ ପାଇଁ
“ଶ୍ରୀ ନାନ୍ଦ, ଅନ୍ତିମ ଶ୍ରୀ, ଅନ୍ତିମ ଶ୍ରୀ, ଅନ୍ତିମ ଶ୍ରୀ
ଅନ୍ତିମ ଅନ୍ତିମ-ଶ୍ରୀ ଶିଳ୍ପି ତୋ ଯକ୍ଷମିଳିକାଙ୍କାଙ୍କାଙ୍କ
ଅନ୍ତିମ ଅନ୍ତିମ ମାନ୍ଦ୍ରାମ କମ୍ପାନାଳେ — ଅନ୍ତିମ
ଆମ୍ବାକ କର୍ତ୍ତା ବୋମାଦକ ଶାତ ମନ କମ୍ପାନାଳେ,
କମ୍ପାନାଳେ କର୍ତ୍ତା ବୋମାଦକ ଶାତ ମନ କମ୍ପାନାଳେ
ଅନ୍ତିମ ଅନ୍ତିମ ମାନ୍ଦ୍ରାମ କମ୍ପାନାଳେ,